13/01/2022

Τρία χρόνια από την κοίμηση του Μητροπολίτη Σιατίστης Παύλου

/ Επικαιρότητα

Σαν σήμερα, πριν ακριβώς 3 χρόνια (13/1/2019), εκοιμήθη ο μακαριστός Μητροπολίτης Σισανίου και Σιατίστης κυρός Παύλος, σε ηλικία 72 ετών (ήταν γεννημένος στην Χαλκίδα το 1947).

- Της Ευγενίας Δίτσα

Λίγες μέρες πριν φύγει για την αιώνια ζωή, πέρασε απο την Ιερά Μονή Οσίου Δαβίδ στην Εύβοια, χαιρέτησε τους Αγίους και πήγε στο πατρικό του σπίτι στη Χαλκίδα, όπου και απεβίωσε. Λίγο πριν την εκδημία του, λειτούργησε για τελευταία φορά στη Χαλκίδα, την οποία επισκεπτόταν, μαζί με τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Χαλκιδος. Μετά το πέρας της τελευταίας του αυτής Θείας Λειτουργίας είπε στον συλλειτουργό του: «Φεύγω, Χρυσόστομε!»... Δάκρυα, λέγεται, πως άρχισαν να τρέχουν από τα μάτια του Σεβασμιωτάτου, ενώ το ίδιο έκαναν και στο μοναστήρι του Οσίου Δαβίδ στην τελευταία επίσκεψη του μακαριστού Παύλου...

Το σκήνωμά του τέθηκε σε λαϊκό προσκύνημα στον Ιερό Ναό Αγίας Παρασκευής

Χαλκίδας τη Δευτέρα, 14 Ιανουαρίου, ενώ την Τρίτη 15/1 μεταφέρθηκε στην Μητρόπολή του, στη Σιάτιστα, όπου την επομένη εψάλη η εξόδιος ακολουθία στον Μητροπολιτικό Ναό Αγίου Δημητρίου Σιατίστης, προεξάρχοντος του Μακαριοτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ.κ. Ιερωνύμου.

Λίγα λόγια για τον μακαριστό

Τα λόγια μοιάζουν φτωχά όταν πρόκειται να περιγράψει κανείς μια τόσο σπουδαία προσωπικότητα... **Ο αείμνηστος Μητροπολίτης Σιατίστης Παύλος ήταν ένας αγωνιστής λόγιος Ιεράρχης, με σπουδαίο συγγραφικό έργο και εθνικό λόγο. Δεν δίσταζε να παρέμβει και να πει τη γνώμη του, πάντα με βάση τους ιερούς κανόνες, αλλά και το δίκαιο, σε θέματα θρησκευτικά, κοινωνικά και εθνικά (κυρίως τον «πονούσε» το σκοπιανό). Πολλές φορές δε, δεν δίστασε να τα βάλει και με τις Κυβερνήσεις ή με όσους πολιτικούς έβλεπε να καπηλεύονται την πίστη και την Εκκλησία μας, ορθώνοντας το ανάστημά του, όταν ένοιωθε να ποδοπατούνται τα ιερά και τα όσια.**

Είχε μία θαυμαστή ικανότητα να προσεγγίζει τους πάντες, ιδίως τους νέους, ενώ σημαντικό ήταν και το φιλανθρωπικό του έργο στην ευρύτερη περιοχή στα 13 χρόνια παρά 2 μήνες ποιμαντορίας του στην Ιερά Μητροπόλη Σισανίου και Σιατίστης.

Το βιογραφικό του

Γεννήθηκε στην Χαλκίδα το 1947. Μετά το πέρας των εγκύκλιων σπουδών του εισήλθε στο Τμήμα Θεολογίας της Θεολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών αποφοίτησε το 1971.

Το 1973 χειροτονείται Διάκονος από τον Μητροπολίτη Χαλκίδος, Ιστιαίας και Βορείων Σποράδων Νικόλαο και τοποθετείται στο Μαντούδι.

Τον Νοέμβριο του 1974, χειροτονείται πρεσβύτερος και λαμβάνει το οφίκκιο του Αρχιμανδρίτου από τον Μητροπολίτη Χαλκίδος, Ιστιαίας και Βορείων Σποράδων Χρυσόστομο και ανέλαβε την ενορία του Μαντουδίου για μια εικοσιπενταετία.

Στην περιοχή αυτή και με την ιδιότητα του Αρχιερατικού Εκπροσώπου Μαντουδίου, Λίμνης και Αγίας Άννας ανέπτυξε αξιόλογη κηρυκτική και ποιμαντική δραστηριότητα.

Από το έτος 1998, κλήθηκε από την Ιερά Σύνοδο της Εκκλησίας της Ελλάδος να αναλάβει τη Γραμματεία της Συνοδικής Επιτροπής Χριστιανικής Αγωγής της Νεότητος, της Συνοδικής Υποεπιτροπής για τη χρηματοδότηση των Χριστιανικών

οικογενειών της Θράκης για την απόκτηση τρίτου τέκνου, της Συνοδικής Υποεπιτροπής για τους Ολυμπιακούς Αγώνες, της Συνοδικής Υποεπιτροπής Καλλιτεχνικών Εκδηλώσεων και της Ειδικής Συνοδικής Επιτροπής Γάμου, Οικογενείας, Προστασίας Παιδιού και Δημογραφικού Προβλήματος.

Επίσης, του ανετέθηκε η Διεύθυνση Κατηχήσεως, της Σχολής Κατηχητών και του Φροντιστηρίου Επιμορφώσεως Κατηχητών της Αποστολικής Διακονίας.

Πολλά έτη είναι παραγωγός Ραδιοφωνικών Εκπομπών του Ραδιοφωνικού Σταθμού της Εκκλησίας της Ελλάδος. Διετέλεσε πρόεδρος του Φιλανθρωπικού Ιδρύματος «Τάσος Γεωργιάδης».

Για τριάντα και πλέον έτη ασχολήθηκε με τους νέους και τα προβλήματά τους, ως ιερέας, πνευματικός, κατηχητής και εκπαιδευτικός, ενώ παράλληλα κλήθηκε να μιλήσει σε σχολές γονέων, ιερατικά και νεανικά συνέδρια σε πολλές Ιερές Μητροπόλεις της Ελλάδος και της Κύπρου.

Την 28η Φεβρουαρίου 2006 εξελέγη από την Ιεραρχία της Εκκλησίας της Ελλάδος Μητροπολίτης της Ιεράς Μητροπόλεως Σισανίου και Σιατίστης, η χειροτονία του έγινε στις 4 Μαρτίου 2006, στο Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Αθηνών.

Ιδιαίτερη μέριμνα του Μητροπολίτου ήταν η καλλιέργεια των ιερατικών και μοναχικών κλήσεων.

Στα 9 χρόνια ποιμαντορίας στην Ιερά Μητροπόλη Σισανίου και Σιατίστης ανεγέρθηκαν και ανακαινίσθηκαν πολλοί ιεροί ναοί, ιδρύθηκαν νέες ενορίες, χειροτονήθηκαν νέοι κληρικοί.

Ήταν συγγραφέας βιβλίων και έχει δημοσιεύσει άρθρα στον ημερήσιο και εκκλησιαστικό περιοδικό τύπο.

Ο Επικήδειος Λόγος κατά την ἐξόδιο ἀκολουθία στον μακαριστό Μητροπολίτη Σισανίου και Σιατίστης κυρό Παύλο (+ 13-1-2019) από τον Πρωτοσύγκελλο της Ιεράς Μητροπόλεως Σισανίου και Σιατίστης, αρχ. π. Ἐφραίμ Τριανταφυλλόπουλο

«ΚΑΙ επιπεσών Ιωσήφ επί πρόσωπον του πατρός αυτού έκλαυσεν αυτόν και εφίλησεν αυτόν….και εκόψαντο αυτόν κοπετόν μέγαν και ισχυρόν σφόδρα» (Γεν. 50-1,10).
Τι τούτο Δεσπότη μου;
Τι τούτο Πατέρα μας;

Νωρίς πολύ και αναπάντεχα μας σύναξες γύρω σου! Δε μας κούρασες, δε μας

προβλημάτισες, δε μας αποχαιρέτησες καν, ούτε μας έδωσες τη χαρά να σε αποχαιρετήσουμε!
Όμως φαινόσουν «σαν έτοιμος από καιρό», καταπώς λέει ο μεγάλος αλεξανδρινός ποιητής, αφού συχνά τώρα τελευταία, όλο για το θάνατο, ακριβέστερα για το θάνατό ΣΟΥ μας μιλούσες, κατά την ομολογία πολλών Πατέρων.

«Πηγαίνω να ησυχάσω πιά»!
«Θα βγεί δε θα βγεί η χρονιά»!
«Πάω να αποχαιρετήσω αυτό το καλοκαίρι τα χωριά μου στη Σιάτιστα και την Εύβοια»!
«Τόσα πολλά αντιμήνσια στα τελευταία εγκαίνια, τι θα τα κάνουμε; Δὲ θὰ χρειαστοῦν”.
«Θέλω οπωσδήποτε να αποτελειώσω την ταξινόμηση του Αρχείου της Μητροπόλεως»!
«Να! Άντε κι αυτή η χρονιά, το πολύ και η άλλη! Άλλωστε και οι γονείς μου δεν έζησαν πολύ»!
Ακούγοντας πολλά παρόμοια απορούσαμε, αλλά μας έλυσες, Γέροντα, σύντομα την απορία!

Σαν έτοιμος από καιρό, λοιπόν, αποχαιρέτησες -μόλις προ τριημέρου- τη λεβεντογέννα υψίκορμη Σιάτιστα, τον επί γης θρόνο Σου, και Συ, υψιπέτης Ιέραξ του θεολογικού λόγου, του δραστικού, θεραπευτικού και ακατάκριτου, βρίσκεσαι ξάφνου στα θυμηδέστερα και γλυκύτερα, ασφαλώς και απλανώς πλέον, συγχορεύεις και συλλειτουργείς αενάως μετά πάντων των Αγίων, του αγίου Ιακώβου του Τσαλίκη, τον οποίον εκ νεότητος αγάπησες και από τον οποίο γαλουχήθηκες, του μακαριστού Χαλκίδος Νικολάου Σελέντη, αλλά και της αλύσου των προκατόχων Σου Μητροπολιτών Σισανίου και Σιατίστης, Αντωνίου, Πολυκάρπου, Ιακώβου, Ζωσιμά και των συν αυτοίς, παιανίζετε αιωνίως τα νικητήρια της Ανάστασης του Χριστού.

Ύπτιος καθώς βρίσκεσαι στη μέση του Ναού, μοιάζεις Δεσπότη μου να λες προς τον Κύριο Παντοκράτορα, πάνωθε σου: «Κύριε, προς Σε έρχομαι». Είναι οι κουβέντες που τόνιζες στις κηδείες των τέκνων του ποιμνίου Σου και που τις πρόφερες με τρόπο που πρόδιδε ακράδαντη πίστη.

Τι να πρωτοθυμηθούμε οι Κληρικοί Σου;

Την αδιάκριτη αγάπη προς τους φτωχούς και τους αναγκεμένους που κάποιους ίσως λογικοκρατούμενους θα σκανδάλιζε;

Το ακατάκριτον του λόγου σου; Δεν ακούσαμε δεκατρία χρόνια δίπλα Σου ούτε ένα λόγο κατάκρισης. Την απέφευγες επιμελώς σε βαθμό να συζητιέσαι σαν παράδειγμα προς μίμηση.

Την ιώβεια υπομονή σου στις κακεντρέχειές μας, στα αλάθητα, στις φιλοπρωτίες και τις προπέτειές μας; Πώς άντεχες και μας σήκωνες με τις αδυναμίες μας χωρίς να γογγύσεις;

Πώς έκρυβες την απογοήτευσή σου;

Να θυμηθούμε τη διάκρισή σου στην εξομολόγηση; Εκεί που ανεμείγνυες το φάρμακο μετά μέλιτος για να οικονομήσεις τις ψυχές; Εκεί που μας δίδασκες ν' αποφεύγουμε τις νοσηρές προσωποληπτικές καταστάσεις και να επικεντρώνουμε στη σχέση του προσερχόμενου με το Χριστό; Δεν το έλεγες απλώς, βλέπαμε και νιώθαμε αυτή την τρομερή αίσθηση ελευθερίας που σε ταπείνωνε, αλλά και σε γιγάντωνε εν Χριστώ.

Και μας ενέπνεες να Σε ακολουθούμε.

Να θυμηθούμε τη στήριξή σου στα νέα ανδρόγυνα, τις οικογένειες και την αγάπη σου για τη Μακεδονία μας; Τη λύπη σου για τη βασανισμένη και χιλιοπροδομένη Πατρίδα μας;

Τη γεμάτη αυταπάρνηση ενθουσιώδη διά βίου ιεραποστολή σου, σε τρόπον ώστε να βρίσκεσαι πιο συχνά μέσα στο αυτοκίνητο για κεί που σε καλούσε η Εκκλησία, παρά στο κελί σου, το μοναχικό, ταπεινό και απέριττο; Πυρετώδης ο ρυθμός σου, φρενήρης, σαν για να προλάβεις τις προθεσμίες. Και άλλοτε, ο πόθος σου -μας έλεγες- να πηγαίνεις να λειτουργείς μόνος σου σαν απλός παπάς στα ερημοκλήσια!

Δεσπότη μου, κάποτε σε παρατηρήσεις μας ότι οι μετακινήσεις σου ήταν υπερβολικές, και ότι το πρόγραμμά σου προσιδίαζε σε αυτό ενός Ιεροκήρυκα, παρά ενός Επισκόπου, μας απάντησες: «να ξέρετε, πρέπει να πέσουμε επί των επάλξεων μαχόμενοι»!

Το καταλάβαμε και το εμπεδώσαμε πλέον, αφού αυτή η αλήθεια σφραγίστηκε με το επί γης τέλος σου: όλα για το Χριστό! Δεν διεκδίκησες ποτέ κάτι για σένα προσωπικά! Όλα για τον πλησίον, επειδή είχες γίνει ο πλησίον!

Τι να πούμε για την αφιλαργυρία σου που πρόδιδαν οι εκατοντάδες ευεργετημένοι και που μας έκανε να νιώθουμε ότι μέσα στην καρδιά σου ένα χαρτονόμισμα δεν βάραινε περισσότερο από ένα κομμάτι απλού χαρτιού; Απλώς απαθώς κατανοούσες ότι το ένα έχει ανταλλακτική αξία, το άλλο όχι. «Το χρήμα είναι για

να κυκλοφορεί», μας έλεγες, «και για να λύνει προβλήματα. Δεν έχει κανένα άλλο σκοπό».

Να θυμηθούμε τον καίριο θεολογικό εκκλησιαστικό σου λόγο, μακριά από ιδιωτικού τύπου τρομοκρατικές θεολογίες, που καθιστούσε το ορθοτομείν, όχι δογματική αγκύλωση, αλλά έναν αβίαστο τρόπο μιάς λειτουργημένης ύπαρξης; Τον λόγο αυτό που ήταν ελεγκτικός και πύρινος, αποδομητικός της πονηρίας, όσο και παραμυθητικός. Λέξεις που κατά την εκφορά τους συνεκφέρανε τη σάρκα σου σταυρωμένη και αναστημένη, για τούτο και ανορθωτικές της κάθε ταλαίπωρης ψυχής.

Πόσο σε ευγνωμονούμε γι' αυτές σου τις επεμβάσεις, τις ιαματικές και σωτήριες!

Βλέπαμε την αγάπη Σου για το μοναχισμό, αφού ήσουν μοναχός πιο πολύ από τους μοναχούς, και τη χαρά σου όσο έβλεπες τις παλαιότερες, αλλά και τις νέες επί των ημερών σου μοναστικές αδελφότητες να πληθύνονται και να προκόβουν πνευματικά, σε συνέχεια του μακαριστού Μητροπολίτου προκατόχου σου Αντωνίου, του επίσης ασκητικού και φιλομόναχου.

Και κείνη η μέριμνά σου για τα συσσίτια και για την επαφή με τους νέους και τα παιδιά, ειδικά τα εξαρτημένα;

Η θρυλική πάλι «πολυσυλλεκτική» ομάδα θεολογικού προβληματισμού κάθε Δευτέρα στο Επισκοπείο μας;

Έρχεται στη μνήμη μας η προτροπή σου να σπουδάζουμε τα θεολογικά γράμματα και, στις όποιες επιτυχίες των Ιερέων μας, βλέπαμε να χαίρεσαι πιο πολύ από εκείνους τους ίδιους, σε βαθμό να απορούμε και οι ίδιοι. Ήταν το άτυφον, ευγενές της ψυχής σου Πατέρα μας και η ξένη προς το φθόνο καρδία σου.

Κοντά σου τα γνωρίσαμε όλα αυτά, Δεσπότη μας! Γι' αυτό και αισθανόμαστε μεν φτωχοί και ορφανεμένοι, αλλά και ευφρόσυνοι, βέβαιοι όντες ότι τώρα, είσαι κηδεμόνας των ψυχών και των σωμάτων μας, με την παρρησία της προσευχής σου.

Μυστικά και αθόρυβα έφυγες.
Μάλλον είχες φύγει προτού φύγεις.

Όσο ήσουν ανάμεσά μας, μας χάρισες την εμπειρία της Εκκλησίας. Βλέποντας τον καθ' όλου τρόπο βιοτής σου, το μυαλό μας πήγαινε στον εκκλησιαστικό Πατέρα εκείνον που παρόμοιαζε μια τοπική Εκκλησία με σώμα ανθρώπου: κ ε φ α λ η αυτού του σώματος είναι ο εκάστοτε Επίσκοπος εις τύπον και τόπον Χριστού, έχοντας για ο φ θ α λ μ ο ύ ς του τους Κληρικούς, κ ό μ η και γ έ ν ε ι α τα ένδοξα

μοναστικά τάγματα, κ α ρ δ ι ά τις άγιες Τράπεζες των Ναών όπου και τελείται η αναίμακτη ιερουργία, σ ώ μ α τους πιστούς, ενώ στη θέση του α υ χ έ ν α, η Υπεραγία Θεοτόκος εξασφαλίζει τον σύνδεσμο και την επικοινωνία Κεφαλής-Σώματος.

Παρομοίως, δεν έλειπαν και κάποιες φορές, που ο συντονισμός χορδών προς την κιθάρα, όπως αναφέρει ο άγιος Ιγνάτιος ο Θεοφόρος για το ποια πρέπει να είναι η σχέση του Επισκόπου προς τους Κληρικούς του, επισκίαζε, ομόρφυνε, κάλλυνε, λάμπρυνε τη ζωή μας.

Ευχαριστούμε και γι’ αυτές τις στιγμές που υπήρξες η Πηγή της Αλήθειάς τους.

Θα θέλαμε να σου φωνάξουμε καλέ μας Επίσκοπε: «μείνον μεθ’ ημών, ότι προς εσπέραν εστί, και κέκλικεν η ημέρα», όπως οι Μαθητές δεήθηκαν στο Χριστό. Όμως ήδη ήρθε η στιγμή να πληρώσεις και συ το δίκαιον όφλημα, που όλοι οι επί γης διαβιούντες καλούνται τη στιγμή την κατάλληλη ο καθένας τους να εξοφλήσουν. Το σώμα σου σε λίγο θα σπαρεί στη γη των Σιατιστέων και θα πλουτίσει τον τόπο. Και όχι μόνο τον τόπο, αλλά και τον τρόπο μας. Αφήνεις τα κάτω, τα άνω φρονείς, τοις άνω συνάπτεσαι εκείνα νοείς. Η ποιμαντική σου μάνδρα που υπήρξες Κεφαλή της διά Πνεύματος Αγίου σε αποχαιρετά και ζητάει την ευχή Σου.

Σήμερα στην Pemptousia.TV μπορείτε να δείτε **στις 16:05 την εξόδιο ακολουθία του μακαριστού Μητροπολίτη κυρού Παύλου από τη Σιάτιστα**, αμέσως μετά την **ομιλία Μακαριστού Μητροπολίτου Σισανίου και Σιατίστης, ενώ στις 16:41 την εκπομπή: Εκδήλωση στη μνήμη του μακαριστού Μητροπολίτη Σισανίου και Σιατίστης.**